

- A GTÁ-k feladatai a helyi terméshozam növeléséért. (2. old.)
- Agitációs tevékenység a belső erőforrások feltárásáért és hasznosításáért. (2. old.)
- Eptk a Gorkij-városi huskombinát. (3. old.)
- Bíráló cikcink nyomán. (3. old.)
- Lapvélemények a külügyminiszterek berlini értekezletéről. (4. old.)
- Sztrájkmozgalmak a kapitalista országokban. (4. old.)
- Francia képviselők állásfoglalása az „európai hadsereg” ellen. (4. old.)

X. évfolyam, 2804. szám || 4 oldal, 20 bani || 1954. február 24. szerda

Az évi terv teljesítéséért

Ültások a „Május 1” asztalosipari termelőszövetkezetben

A „Május 1” asztalosipari termelőszövetkezet dolgozói munkájuk megkönnyítéséért és tervük időelőtti teljesítéséért, igyekeznek minél több újítást alkalmazni a munkájukban.

A szövetkezetben ezelőtt a deszkák csiszolását kézzel végezték. Medgyesi János gépasztalos a csiszolás megkönnyítéséért egy csiszoló-állványt készített, amelyre a deszkákat helyezik, s az alatta forgó csiszoló henger pár perc alatt elvégzi a műveletet. Ezáltal a dolgozók munkája nem-

csak, hogy könnyebbé vált, hanem jelentős időmegtakarítást értek el és jobbminőségű csiszolást végeznek.

Depold Ferenc gépmunkás és Markovics Béla asztalos is értékes újítást vezettek be munkájukba. A butorrészek mérlelének pontos vágására készüléket állítottak össze. A készüléken vágott munkát nem szükséges még egyszer átgyalulni, mint ezelőtt és ezáltal kiküszöbölnek egy munkafolyamatot.

Közzsükségleti cikkek hulladékokból

Városunk dolgozói arra törekcsenek, hogy pártunk Központi Vezetősége augusztus 19—20-iki tövített plenáris ülése határozatát mielőbb átültsék a gyakorlatba a dolgozók életszínvonalának emelése érdekében.

A „December 21” termelőszövetkezet munkaközössége észszerűen használja fel a belső erőforrásokat, minden kis hulladékot feldolgoznak a választék bővítése érdekében. A foto- és mozi-film hulladékokból celluloid táblákat gyártanak, majd ebből fésűket készítenek. Már elkészítették az új szemüvegkeretek próbáintáit is, ugyancsak ebből a hulladékból. A szemüvegkeretek iránt nagy az érdeklődés és a közeljövőben bő választékban ta-

lálhatják a vásárlók. A gombok és fésű készítésénél lehullott galalitból jöminőségű hajcsatokat gyártanak. A szövetkezet munkaközössége az össztermelés értékének nyolc százalékát az üzem hulladékaiból készíti. A hulladékból gyártott áru értéke pedig 20 százaléka a termelésnek. Itt nemcsak a saját üzemből keierülő hulladékaikat dolgozzák fel, más vállalatok is ideküldik azokat feldolgozás céljából.

Az új esztendőben üzembehelyezték a galalit-készítő osztályt, amely a vállalat nyersanyagszükségletének 60 százalékát biztosítja. A galalit a vajgyártás egyik melléktermékéből, a kazeinből készül, amelyet részben a helyi forrásokból állítanak elő.

1955 szeptemberére dolgozó IMSz brigád

A termelési minőség és a munka termelékenységének megjavításáért harcolnak a „Vörös Lobogó” gyár géposztályának dolgozói. Számos szovjet munkamódszer alkalmazásával az ifjnmunkás brigádok tagjai kitűnő termelési eredményeket érnek el.

A „I. Ranghej” IMSz brigád felelőse Soimu Ignatie sztahanovista, aki lelkesedéssel végzi feladatait, irányítja a fiatalokat. A brigádfelelős naponta átlag 125 százalékkal termel normán felül. Az elmúlt hónapban a sztahanovista 274 százalékos túlteljesítéssel a versenygráfon élére került. Brigádjában 13 elvtárs dolgozik, akik már 1955 szeptemberére termelnek. A brigád IMSz tagjai közül Sábau Pavel élmunkás átlag 85 százalékos normatúlteljesítéssel tűnik ki a munkában. A „I. Ranghej” IMSz brigád munkaközössé-

ge e szép termelési eredményeket a szovjet Csutkih és Vorosin módszer alkalmazásával érte el.

A géposztály 8. számú IMSz brigádjának felelőse Müller Jakab, aki 73 százalékkal teljesíti tul normáját. Lieber Miklós, a brigád egyik tagja átlag 65 százalékos normatúlteljesítést ér el. A brigádban 15 ifju dolgozik, akik valamennyien használják az óragrafikon módszert.

A 6. számú IMSz brigád tagjainak irányítója Crisan Simion brigádfelelős. Az ifjnmunkás 65 százalékos túlteljesítésével a brigád tagjainak példát mutat a munkában. A 6. számú brigádban dolgozó ifjak lelkes és öntudatos munkájának eredménye, hogy már 1955 január elsejére termelnek. Munkájukban a Kovaljov és Csutkih szovjet munkamódszert alkalmazzák.

A borosjenői kollektivisták készülnek a tavaszi vetésre

A borosjenői kollektív gazdaság tagjai lelkesedéssel készülnek a tavaszi vetési kampányra. A kollektív gazdaság ujonnan megválasztott vezetőtanácsa helyesen irányítja a tavaszi vetési kampány előkészítéteit, mozgósítja a kollektivistákat. Ennek eredményeként az elmúlt hét folyamán 200 szeker trágyát hordtak ki a földekre.

A zöldségtermesztő csoport tagjai a melegágyak készítésén dolgoznak.

A kollektív gazdaság tagjai az elmuk év őszén hat darab szarvasmarha hizlalására kötöttek szerződést, amelyeket a szerződésnek megfelelően, már le is szállítottak. A szarvasmarhák gondozásánál kitűnnek: Dudas Miklós és Mot Ioan kollektivisták, akik lelkiismeretes munkájukkal a meghatározott idő előtt érték el az állatok súlygyarapodását.

Demeter Pál, levelező

Ünnepi gyűlés a Szovjet Hadsereg fennállásának 36. évfordulója tiszteletére

Hétfőn délután az Állami Színházban az ARLUS szervezésében lelkeshangulatu ünnepséget rendeztek a Szovjet Hadsereg megalakításának 36. évfordulója tiszteletére. Az Állami Színház nézőterét zászlókkal és jelszavakkal szépen feldíszítették és a közönség soraiban megjelentek a sztahanovisták, élmunkások, gyarak, üzemek dolgozói, különböző intézmények képviselői, valamint a párt és az államgépezet aktivistái.

Az ünnepi gyűlést Suciu Vasile, az ARLUS tartományi bizottságának elnöke nyitotta meg. Köszöntötte az egybegyűlteket, majd Mazäre Ioan elvtárs ünnepi beszéde során többek között a következőket mondotta:

— A Szovjetunió népei, a világ minden dolgozó emberével együtt 1954 február 23-án ünneplik a Szovjet Hadsereg megalakításának 36. évfordulóját. Harminchat év telt el azóta, amikor az emberiség történelmében először, Lenin és Sztálin, a proletariátus nagy tanítónak vezetésével, igazi népi hadsereg létesült, amely a felszabadult munkások és parasztok érdekeit szolgálja.

A Szovjet Hadsereg, amelyet Lenin és Sztálin létesített a Nagy Októberi Szocialista Forradalom vívmányainak megvédésére, becsülettel teljesítette 36 éves fennállása alatt feladatát.

A szónok ezután ismertette a Szovjet Hadsereg nagyszerű fegyvertelvényeit úgy a polgárháboru éveiben, mint a Nagy Honvédő Háboru dicsőséges harcaiban.

— A Szovjet Hadsereg, — mondotta a továbbiak során Mazäre Ioan elvtárs, — amelyet a Szovjetunió Kommunista Pártja mozgósította egész szovjet nép támogatott, megsemmisítette a világ leghatalmasabbnak hirdetett katonai erejét. Ezt a hadsereget husz éven keresztül készítették elő a német imperialisták, akiket a szocializmus országának ádáz ellenségei, az amerikai—angol és francia kapitalisták állandóan támogattak.

Bár Amerika és Anglia a Szovjetunió szövetségesei voltak, a hitlerista Németország elleni háborúban, ezek az államok szabotálták a Szovjetunióknak nyújtandó segítségét azzal, hogy késleltették a nyugat-európai második front megnyitását. A második front létesítése csupán azzal a céllal történt, hogy megakadályozzák Európa felszabadítását a kapitalizmus igája alól. Azáltal pedig az Egyesült Államok és Anglia haderői addig nem törhették meg a japán militarizmust, amíg nem kaptak katonai segítséget a Szovjetuniótól.

Ezután rámutatott arra, hogy a Szovjet Hadsereg dicsőségövezte zászlajára már 36 évvel ezelőtt a béke és a népek szabadságának magasztos jelszavát irták. A Szovjet Hadsereget, amely a béke és a szabadság ügyének szolgálatában áll, más népek jogainak tiszteletbentartása szellemében nevelették.

A Szovjet Hadsereg a szocialista hazeszeretet és a proletármunkaköziség szellemében nőtt naggya és a szovjet harcosok a második világháboru folyamán Berlin felé vezető győzelmes utjukban egész sor népet szabadítottak fel a fasizmus igája alól.

A dicső szovjet katonák hőies harcukban felszabadították Lengyelországot, Románia, Bulgária, Jugoszlávia, Magyarország, Csehszlovákia és Kelet-Németország népeit a hitlerista rabiga alól.

A továbbiak során hangsúlyozta a szónok, hogy a Szovjet Hadsereg, úgy összetételében, mint a katonai tudomány szempontjából, amely a marxista—leninista tanításokon alapszik, valamint magas politikai, ideológiai színvonalával, forró hazaszeretettel, merőben különbözik minden más hadseregtől. A Szovjet Hadseregnek a polgárháboruban és a második világháboru során aratott győzelmei bizonyítják, hogy ez a hadsereg legyőzhetetlen.

Ezután arról beszélt a szónok, hogy a román nép és a nagy orosz nép közötti barátság mélyen a multban gyökerezik. Rámutatott arra, hogy még a török—orosz háboru idején román önkéntesek, Tudor Vladimirescu-val az élen, harcoltak az oroszok oldalán. Beszélt az 1877-es harcokról, amelynek során a nagy orosz nép katonai segítségét adott, hogy felszabaduljunk a török hódoltság alól. Ismertette a két világháboru közötti időszakot, amikor a polgári-földesuri kormány a Román Kommunista Párt és a nép legjobb fiait ellen terrorhadjáratot folytatott, azok ellen, akik harcoltak a szovjet és a román nép barátságának megerősítéséért. A második világháboruról beszélt, hangsúlyozta, hogy a román hadifoglyoknak a Szovjetunióban alkalmuk nyílt arra, hogy megismerjék, milyen igazi barátja a Szovjetunió népének. A hadifoglyok beléptek a Tudor Vladimirescu hadosztály soraiba, amely az első uttipusu román katonai egység volt és válllve harcoltak a Szovjet Hadsereggel népünk felszabadításáért, a német lasizmus megsemmisítéséért, a Horia, Cloanca és Crisan hadosztályal együtt.

Néphadseregünk előtt a Szovjet Hadsereg dicsőséges példája áll. A Román Népköztársaság hadserege uttipusu hadsereg, amely védi a munkáosztály és a dolgozó parasztok megvalósításait a szocializmus felé vezető uton. A Román Munkáspárt vezetésével, a Román Népköztársaság hadseregét a Szovjet Hadsereg példája nyomán, a proletármunkaköziség szellemében nevelették.

Mazäre elvtárs befejezésül a következőket mondotta:

— A felszabadító Szovjet Hadsereg megalakításának 36. évfordulóján dolgozó népünk ismételen kifejezi határtalan szeretetét a Szovjetunió, a béke, a szabadság és a népek biztonságának legyőzhetetlen pajzsa iránt és kifejezi azt az elhatározását, hogy a Román Munkáspárt vezetésével harcol és dolgozik a szocializmus építéséért, az egész világ bekeijért.

„Éljen a dicsőséges Szovjet Hadsereg 36. évfordulója!” „Éljen az örök román-szovjet barátság!”

A beszédet többször szakította meg a hallgatóság lelkes tapsvihara. A megjelentek éltették a Szovjetuniót és legyőzhetetlen haderejét, a Szovjet Hadsereget.

A beszéd után színvonalas kulturális volt, amelynek során népi énekek, zeneszámok hangzottak el és népi táncokat mutattak be.

A megtakarításokért vívott küzdelemben kitűnt dolgozók:

Simziana Francisc Mihai élmunkás, a „December 30” gyár Rosher szövödéjének mestere, aki munkacsoportjával együtt januárban 694 lejt takarított meg.

Kern Aranka sztahanovista a „Vörös Tri-kó” gyárban. Körkötőgépen dolgozik és az év első hónapjában 2420 darab titt takarított meg 1210 lejt értékben.

Hartmann Jakab sztahanovista a „Dózsa György” butorgyárban. Csoportjával januárban enyv, csiszolópapir, stb. téron 1650 lejt értékű anyagnemzetakarítást ért el.

Sipos Lajos a „Teba” gyár sztahanovistája. Nyomógépekre alkalmazott újításával évente 62.400 lejt takarított meg. Ezt az újítást Terگونov Leonin elvtárrsal együtt dolgozta ki.

A GTÁ-k feladatai a hektáronkénti terméshozam növeléséért

A mezőgazdaság szocialista átalakításának szakaszában fontos szerep hárul a gép- és traktorállomásokra. Ezek terjesztik ki a gyakorlatban a gépesített munkát, a tudományos agrotechnikai módszereket, amelyek mind egyszerűen beváltak a Szovjetunióban, a világ leghaladottabb szocialista mezőgazdaságában.

A Román Munkáspárt Központi Vezetősége 1953. augusztus 19–20-iki bővített plenáris ülésén hozott határozat egyik legfontosabb kérdésként a mezőgazdasági termelés növelését jelöli meg, amelynek valóra váltása jelentős mértékben járul hozzá a dolgozó néptünk élelmiszer-cikkekkel való ellátásának sürgős megvalósításához, valamint fejlődő szocialista iparunk nyersanyaggal való ellátásához. Mindez közvetlen feladatokat ró a gép- és traktorállomásokra, akiknek elsőrendű feladatuk harcolni a hektáronkénti terméshozam növeléséért. A gép- és traktorállomások dolgozói azonban, a teljes gépesítés gyakorlati megvalósítása, valamint a fejlett agrotechnikai módszerek alkalmazása nélkül, nem járulhatnak hozzá a mezőgazdasági termelés növekedéséhez.

Tartományunkban az 1952–1953. gazdasági évben gépalloásaink nagyszzerű eredményekkel büszkélkedhetnek. Tartományi viszonylatban 117,76 százalékkal teljesítették előirányzott tervüket s ugyanakkor idejében és az előbbi évekhez viszonyítva jó minőségű munkát végeztek, amelynek eredményeként számos kollektív gazdaságban jelentős mértékben emelkedett a hektáronkénti terméshozam.

Nagyszentmiklósról Lenauheim községében a kollektivisták például 2800 kilós hektáronkénti búzatermést, a borosjenői kollektív gazdaságban 3000 kilós hektáronkénti árpatermést, a simándi kollektív gazdaságban 25.000 kilós cukorrépa termést, míg ugyancsak a lenauheimi kollektív gazdaságban 4100 kilós hektáronkénti

kendertermést értek el. Az ujaradi „Elena Pavel” kollektív gazdaságban, ahol jorovizált burgonyát ültettek, 12.000 kilós hektáronkénti termést takarítottak be a gépalloás segítségével megmunkált földterületről.

Az említett kollektív gazdaságokban elért terméseredmények a gépalloások jó munkájáról tanuskodnak. A nagyszentmiklósi gépalloás 6. számú brigádja Voichita Vasile sztahanovista brigádfelölés vezetésével, az elmúlt évben 157 százalékkal teljesítette tervét, míg az ujaradi gépalloás 8. számú brigádja, Sipos András kommunista vezetésével, 106 százalékkal teljesítette előirányzatát. Az említett traktorista brigádok állandó segítségét nyújtottak a kollektív gazdaságoknak, tervszerű és lelkes együttműködést fejtettek ki a kollektivisták mezőli brigádjaival s így bő termést biztosítottak, beigazolvva a gépi munka felsőbbrendűségét.

Némely gépalloás és több traktorista brigád azonban nem teljesítette öntudatosan feladatát. A sikulai gépalloás munkaközössége például nem végezte el idejében a tavaszi vetést a kerülősi kollektív gazdaságban, míg a neudorfi gép- és traktorállomás elhanyagolta a mezőgazdasági társulások megsegítését. A kisjenői gép- és traktorállomás nem teljesítette kellő időben a tervbevetett munkákat a seprősi, nagyszintyei és más kollektív gazdaságokban, éppen a gépalloás mérnökeinek, agronomusainak különözö mulasztásaiból kifolyólag. Ezek ugyanis nem tekintették fontos feladatuknak a traktorok javítását, valamint a munkálatok idejében történő elvégzésének kérdését.

A sikulai gép- és traktorállomás mérnöke, Dascal Gheorghe, valamint Stoia Gheorghe mérnök a neudorfi gépalloásról és a kisjenői gép- és traktorállomás körzeti agronomusai elhanyagolják feladatait teljesítést.

Gép- és traktorállomásaink dolgozói, valamint kollektív gazdaságaink és mezőgazdasági társulásaink tagjai előtt az 1954. évben az a magasabb feladat áll, hogy az eddigieknél még nagyobb, még bőséesebb termést takarítsanak be, s ezáltal valóban hozzájárulhassanak pártunk célkitűzéseinek mielőbbi valóra váltásához. A gép- és traktorállomások vezetői, a pártalapszervezetek határozott irányításával és támogatásával éppen ezért fordítsanak különös gondot a traktoristák szakmai és politikai színvonalának emelésére. A gép- és traktorállomások gépeszeire és traktoristáira hárul az a feladat, hogy alaposan és idejében végezzék el a traktorok és mezőgazdasági gépek javítását, amelyek részt vesznek a tavaszi vetési kampányban. Kössenek szerződéseket a kollektív gazdaságokkal, valamint a mezőgazdasági társulásokkal és ugyanakkor fordítsanak kellő gondot az egyéni gazdaságok dolgozó parasztokkal kötendő szerződésekre is. A gép- és traktorállomások dolgozóira hárul az a feladat, hogy a tavaszi vetési kampány befejezése után a tavalyinál sokkal nagyobb mértékben foglalkozzanak a növények gépesített kapálásához, s így ezekben egyetlen kollektív gazdaságban se maradjon megkapálatlan növény.

A gép- és traktorállomások technikusai harcoljanak az agrotechnikai módszerek ki-szélesítéséért és gyakorlatbaültetéséért. Ezek alkalmazása nagyszűsszerű a hektáronkénti terméshozam növeléséért vívott harcban. A gép- és traktorállomások dolgozói érezzék át a nagyszűű szerepüket a mezőgazdaság szocialista átalakításában és harcoljanak a munkálatok idejében történő elvégzéséért. Igyekezzenek kihasználni a traktorok és mezőgazdasági gépek teljesítőképességét, csökkentsek a munkálatok önköltségi árát a traktorok jó karbantartásával, valamint az üzemanyaggal való takarékoskodással.

Békési István,
a tartományi GTÁ-k felelőse.

SPORT

Az RNK asztali tenisz bajnokságának tartományi szakasza

Hétfőn délután játszották le az országos asztali tenisz bajnoki verseny tartományi szakasza keretében a női egyes küzdelmeit és ezek a következő eredményeket hozták: Grünwaldné—Hajósne 3:0, Demian—Laub 3:1, Laub—Hajósne 3:1, Grünwaldné—Demian 3:1. A sorrend így alakult: 1. Grünwaldné Fl. Rosie UTA, 2. Demian Voința, 3. Laub Fl. Rosie UTA, 4. Hajósne Voința.

Aradi tekézők értékes győzelme

Vasárnap nagyváradi tekecsapat vendégszerepelt Aradon: a Progresul ICO együttese mérkőzött a Fl. Rosie UTA újonnan átépített tekepályáján a textilgyáriak tekecsapatával. A mérkőzést az aradiak nyerték meg 2141:2132 arányban. A legjobb eredményeket Fekete 246, Pauschek 231 és Brosowsky 226 fával érték el a Fl. Rosie UTA részéről, míg az ICO versenyzői közül Nagy János 250, Szabó 233 és Vékony 227 fát ütött.

ICO—Metalul Aranyosgyéres minősítő mérkőzés

Ma, szerda délután 3 órakor kezdődik az „A” csoportba való bekerülésért folytatott minősítő mérkőzések sorozata. Az első mérkőzésen a nagyváradi Progresul ICO és az aranyosgyéresi Metalul találkoznak és a mérkőzést a Locomotiva pályáján játsszák le.

Mozik műsora

„DOZSA GYÖRGY” mozi: Elvesztett level. Román filmbemutató. (Közkívánatra meghosszabbítva). Előadások: 3, 6 és 9 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: Február 27-ig: Aliosa Pticin kalandjai. Ifjúsági film. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„HERBAK JANOS” mozi: Február 26-ig: Hamupipőke és az apród. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: Február 25-ig: A buharai emir. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„UJ IDOK” mozi: Február 24-én: Hamupipőke. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): Február 24-ig: A világos út. Előadások: hétköznap: este 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikela): Február 24-én: Az ünnepnap. Előadások: hétköznap: este 7 órakor, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órakor.

—O—

AZ ARADI ALLAMI SZINHÁZ MÜSORA: Csütörtökön, február 25-én este 8 órakor: A kerge bika.

BABSZINHÁZ: Minden vasárnap délután 4 órakor maganyelvű előadás: Jancsi és Juliska. (Hánsel és Gretel.)

Színházi dolgozók kitüntetése

A Nagy Nemzetgyűlés Elnökségén ünnepek külsősége között kitüntették kulturális életünk számos kimagasló személyiségeit:

Jelen voltak dr. Petru Groza, a Nagy Nemzetgyűlés elnöke, M. Sadoveanu akadémikus és M. Muije, a Nagy Nemzetgyűlés elnökei, Constanta Craciun művelődésügyi miniszter, Gh. Marussi, a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének titkára és mások.

Dr. Petru Groza, a Nagy Nemzetgyűlés elnöke átnyújtotta Marcel Breslau írónak a „Román Népköltészet Csillaga” Erdemrend III. osztályát. Ezután több fővárosi és vidéki színésznek és színházi alkalmazottnak nyújtották át a Munka Erdemrend III. osztályát, a művészet terén kifejtett munkásságukért, illetve abból az alkalomból, hogy az aradi Allami Színház, a brailai Allami Színház, a kolozsvári Allami Magyar Színház, a bukaresti Allami Zsidó Színház, a nagyváradi Allami Magyar Színház, a ploesti Allami Színház, a pitesti Allami Színház, a resicai Allami Színház, a nagyszebeni Allami Színház, a sepsiszentgyörgyi Allami Magyar Színház, a szilágyvárosi Allami Színház, a marosvásárhelyi

Allami Székely Színház, a iasi-i Allami Zsidó Színház és a temesvári Allami Színház most ünneplik fennállásuk 5. évfordulóját.

A kitüntetettek névsora: Bodi Elena Mihály, színművész, Antoniu Nicolae, színművész, Deesi Jenő, színművész, Ionescu Titu Vede, színművész, Iordanescu Stefan, színművész, Hiescu Costin, igazgató, Bergman Arthur, igazgatóhelyettes, Lebl Bernard, igazgató, Havis Isaac, színművész, Schwartzman Hary, karmester, Dinescu Ion, rendező, Melcaboji Mircea, festő, Senkalszky Endre, színművész, Flóra Jenő, színművész, Dorian Ilona, színművész, Kómius Nagy Lajos, rendező, Morlun Constantin, színművész, Antonova Maria, színművész, Rocos Ovidiu, színművész, Nedelciu Manu, színművész, Alexandrescu Caramanau, festő, Davidoglu Maria, színművész, Lascari Ion, színművész, Venias Nicolae, színművész, Dancinescu Stefan, színművész, Foca Elena, színművész, Parascu Petrone, színművész, Suta Nicolae, színművész, Schapira Izo, igazgató, Friedman Solomon, színművész, Solli Miklós, színművész, Dukász Anna, színművész, Gróf László, rendező, Georgescu Ni-

colae, igazgató, Athanasiaide Renée Annie, színművész, Neleanu Ion, igazgatóhelyettes, Obreja Eugen, színművész, Ionescu Ana (Nely Constantinescu), színművész, Niculescu Cristian, színművész, Caragi Toma, igazgató, Almajian Elena, színművész, Varduca Paul, színművész, Avram Mircea, ügyeletes, Barcaroiu Constantin, színművész, Tudose Nicolae, diszlektmester, Barcan Nicolae, igazgató, Puricescu Magdalena, (Maud Mary), színművész, Brezeanu Vasile, színművész, Király József, színművész, Kovács Mester Károly, színművész, Fekete Gyula, színművész, Voicu Pepino Valeria (Voiculescu Vally), színművész, Pirianu Marin, igazgató, Köszegi Margit, színművész, Horin Luiza (Hamvay Lucy), színművész, András Márton, színművész, Bereczky Károly, asztalosmester, Moruzan Eugenia, színművész és Ghitescu Traian, igazgató.

A kitüntetettek nevében Marin Pirianu, a szilágyvárosi Allami Színház igazgatója és Gróf László, a nagyváradi Allami Magyar Színház rendezője mondottak köszönetet.

(Agerpres)

Az agitátor szószéke

Agitációs tevékenységem a belső erőtartalek feltárásáért és hasznosításáért

legidősebb kérdések megoldását tartom szem előtt. Nagy támogatást kapunk a pártalapszervezet titkártól, Morar Aron elvtársától, aki rendszeresen tájékoztat az idősebb politikai, valamint a legfontosabb termelési kérdésekről, hogy minél alaposabban végezzük agitációs munkánkat.

Megértettem azonban, hogy a belső erőtartalek feltárásáért és hasznosításáért folytatott agitációs munkám csak úgy lehet eredményes, ha személyes példamutatással járok élen. Ezért nagy figyelemmel tanulmányozni kezdtem azokat a lehetőségeket, amelyek a belső erőtartalek feltárására, a munkafolyamat meggyorsítására, a minőség javítására, valamint az önköltségi ár csökkentésére vezetnek. Így például a rugókegélbronz elkészítése azért nagy fizikai munkát követelt és számos esetben üzemosztályunk dolgozói nem tudták teljesíteni a terv előirányzatát. Miután meggyőződtem arról, hogy a munkások nehéz körülmények között tudják teljesíteni tervüket, elbeszélgettem Nádudvari Lajossal, hogy megállapítsuk, milyen újítást tudnánk bevezetni, ami meggyorsítja a munkafolyamat menetét. Több kísérletezés után sikerült egy marokkésztűt szerkesztenünk, amelynek alkalmazása révén a munkafolyamat nagymértékben meggyorsult. A marokkésztű elkészítése, üzembevezetése, üzemosztályunk dolgozói ma már 200–250 százalékkal többet termelnek, mint azelőtt.

Agitációs munkám során mutatott személyes példamutatás meghozta az eredményt, mert ezután egyre több dolgozó igyekezett könnyíteni munkáján. Zöldi Fe-

renc és Ghilich Antal például furó-készüléket szerkesztett, melyet a forgószármoly kerekének furásánál használnak. Ez is nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy a munka termelékenysége növekedjen és ugyanakkor a munkások jövedelme 30–40 százalékkal emelkedett. Hasonló újítást vezetett be Selean Ioan is, amely szintén a munka termelékenység növelését, valamint az önköltségi ár csökkentését eredményezte.

Az embertől-emberig terjedő politikai felvilágosító munkám során elért eredmények arra ösztönöztek, hogy a belső erőtartalek feltárásáért és hasznosításáért vívott harcot még fokozottabb mértékben folytassam. Ezért elhatároztam, hogy következően foglalkozok Munteanu Traiannal, aki a függőleges esztergpadon dolgozik és több ízben nem tudta tervét teljesíteni. Sokszor elbeszélgettem vele és megmagyaráztam, hogy ezen a függőleges esztergpadon két késsel is dolgozhat. Eleinte felvilágosító munkám eredménytelen volt, mert Munteanu elvtárs nem akart a régi munkamódszertől eltérni. Egy alkalommal, amint nehézségekkel küzdött az alkatrészmegmunkálásán, feléje közeledtem és megkérdeztem:

— Talán mégis kísérlek meg két késsel — mondtam újból. Először érdeklődve nézett rám, majd beleegyezően bólintott.

— Nem bánom, de biztos abban, hogy két késsel is dolgozhatom? — kérdezte.

— Egészen bizonyos — feleltem határozottan és hozzáfogtam a kések beállításához. A gépet megindítottam. Munteanu Traian figyelemmel kísérte minden mozdul-

latomat. Az első munkadarab elkészítése után csodálkozva megkérdezte:

— Már kész?

— Igen. — feleltem röviden. — Látja Munteanu elvtárs, ha ezt a kísérletezést az első beszélgetésünk alkalmával megcsináljuk, azóta már szép eredményeket ért volna el a termelésben.

Munteanu Traian ezután rendszeresen két késsel dolgozott, melynek eredményeképpen 100 százalékos normatelteljesítést ért el és ugyanakkor jövedelme is lényegesen emelkedett.

A gépek teljes kihasználása és az újítások bevezetése révén bebizonyosodott, hogy sokkal nagyobb termelést érhetünk el. Hányossá azonban, hogy a gyár adminisztratív-technikai vezetősége nem törekedett az üzemosztályunkban lévő összes gépek üzembehelyezésére. Itt van például egy korszerű marógép, amely már hónapok óta üzemben kívül áll. Ezenkívül egy szovjet gyalugép állványra, noha még decemberben elkészítettük, a gyár adminisztratív-technikai vezetősége még mindig nem gondoskodott arról, hogy a gépet felszerelje és üzembe helyezze.

A Román Munkáspárt Központi Vezetőségének 1953. augusztus 19–20-iki bővített plenáris ülésén hozott határozata rámutat, hogy a dolgozók életszínvonalát csak úgy növelhetjük, ha egyre több és jobb minőségű terméket készítenek. Ezt azonban csak úgy érhetjük el, ha teljes egészében feltárjuk és kihasználjuk a belső erőtartaleket. Eppen ezért a „Vörös Lobogó” gyár adminisztratív-technikai vezetőségének feladata mielőbb üzembehelyezni ezeket a gépeket, mert csakis a termelés szüntelen növelésével járulhatunk hozzá a dolgozók életszínvonalának további emeléséhez.

Guttman Lajos,

a „Vörös Lobogó” gyár forgószármoly üzemosztálya alapszervezetének agitátora.

Mint a „Vörös Lobogó” gyár forgószármoly-üzemosztálya pártalapszervezetének agitátora, megértettem, hogy feladatunknak csak úgy tehetek eleget, ha állandóan fejlesztsem politikai és szakmai ismereteimet. Ezért különösen nagy gondot fordítok a párt- és kormányhatározatok tanulmányozására, mert ezek alapos megismerésével végezhetek csak eredményes politikai-felvilágosító munkát. Az utóbbi időben például többször áttanulmányoztam a Román Munkáspárt Központi Vezetősége 1953. augusztus 19–20-iki bővített plenáris ülésének határozatát. Ez nagymértékben hozzásegített ahhoz, hogy még jobban megismerjem pártunk gazdasági programját, melynek célja a dolgozók egyre növekvő anyagi és kulturális szükségleteinek kielégítése.

Rendszeresen tanulmányozom az agitátor zsebkönyvét, amely útmutatást ad, hogyan végezzem felvilágosító munkámat az üzemosztály dolgozói között. A zsebkönyvben például áttanulmányoztam az agitátor zsebkönyvének 110. számát, amelyből gazdag tapasztalatokra tettem szert. Az agitátor zsebkönyvből különösen nagy gonddal tanulmányoztam a szilágyvárosi traktorgyár agitátorainak operatív tevékenységét. Kitért, hogy az agitátorok nagyszűsszerű szerepet töltenek be a termelés és a munkatermelékenység állandó növeléséért, valamint a belső erőtartalek feltárásáért és hasznosításáért folytatott küzdelemben.

Ami a belső erőtartalek feltárásáért és hasznosításáért folytatott tevékenységemet illeti, nagy segítséget nyújtanak a „Scintila”-ban, valamint az aradi „Vörös Lobogó”-ban ezzel kapcsolatosan megjelent cikkek. Ezeket a cikkeket mindig figyelemmel olvasom el és így megismerem azokat a lehetőségeket, amelyek a belső erőtartalek feltárására és hasznosítására vezetnek.

Mielőtt agitációs munkámat megkezdem, mindig alaposan felkészülök és a

A szovjet nép anyagi és kulturális szükségletének maximális kielégítéséért

Épül a Gorkij-városi huskombinát

Irta: I. BATAKOV

Az Oka és a Volga partján, a két bővizű folyó torkolatánál terül el a nagy szovjet író nevét viselő város. A forradalomig egyszerű kereskedelmi gócpont volt, ma a Szovjetunió egyik legnagyobb ipari és kulturális központja. Gorkij-város utcái tele vannak építkezési állványokkal. Egész városnegyedek épülnek többemeletes házakkal, új középületekkel és könyvtárakkal.

Az egyik legnagyobb építkezés a huskombinát, amelyre a szovjet kormány több mint 50 millió rubelt irányzott elő.

Gépkocsink a város egyik legforgalmasabb utvonáljáról, a Vorosilov körútról letérve, az óriási területen épülő huskombinát felé fordul. Lázás munka folyik itt. A hétmeletes vörösléglá épület már elkészült. A cementgyárból egymás után indulnak a tehérgépkocsik az új épületek alapépítkezéseinek gödrei felé. A cementkeverőgép és a tehérgépkocsik zaja éjjel-nappal hallatszik.

A betonozók, vakolók, köművesek, technikusok és mérnökök egyaránt nagy lelkesedéssel dolgoznak. Kiemelkedő sikert ért el Viktor Erisov komszomolista betonöntő brigádja, amely rendszeresen túlhaladja tervéit.

Napról-napra magasabbra emelkedik a hentesáru-osztály épülete, melynek első emeletén már a vakolók és a szerelők munkálkodnak végzik. Felezerelték a légsűrítőgépek osztályát és hozzáfoglalt egy sor hűtőkamra, valamint a husosderelye-osztály építéséhez is.

A légsűrítőgépek osztályán vagyunk. Ez tágas, világos terem. Itt „termelik a

hagyt”. Fehér lapokkal borított oszlopok között helyezték el a hat nagy kompresszort. Számos mérőeszközzel ellátott tábla áll előttük. Az egész szerkezetet önműködően irányítják. Az ammoniak a nagy légnormás alatt cseppfolyósá válik és csővezetéseken keresztül a légsűrítőgépektől feljut a hűtőkamrákba. Az ammoniak a hűtőkiglyék segítségével a nagy termék hőmérsékletét is lehűti — 23 Celsius fokra.

M. V. Ikonnyikov, a kombinát igazgatója, a következőket mondotta:

— Külön épületben helyezük el a kombinát négy napos munkájához elegendő állatot. Az állatok alapos egészségügyi vizsgálat után a hatodik emeletre kerülnek, a gépített vágóhidra. A függő futószalag a földarabolt húst egyenesen a hűtőkamrába viszi. A termelés belső szállítására, csupán ezen az osztályon 12 önműködő felvonót szereltek fel. A függő futószalag jónéhány kilométeres távolságot tesz meg.

A kombinát mellett szárnyashizlálót rendeztek be, ahol egyidejűleg 10.000 liba és 4000 tyúk fér el. Vágás után ezek is a hűtőkamrákba jutnak.

M. V. Ikonnyikov kinyit egy tömör, magas ajtót és hirtelen jeges fuvalat áramlik felénk. Ez a már működő hűtőkamrák egyike, ahol a hőmérő — 18 fokot mutat. A fal mentén elhelyezett különleges tartályokban van az ammoniak. Ebben a tereni-

ben 500 tonna marha-, disznó- és szárnyashúst fagyaszlanak.

A magas, tágas folyosó végén egy másik nagy terembe érünk. Fehérköpenybe öltözött dolgozók készítik bonyolult gépeken a husosderelyét.

— Városunk dolgozói már élvezik gyártmányainkat, — mondja Katalina, az osztály vezetője.

Külön önműködő gépeket készítenek a husvagdalékot és a tésztát. Ezután mindkét gyártmány másik két gépbe kerül. Egy munkás gombnyomására, a szerkezetek másik végén a közkedvelt orosz étel — egész halom husosderelye jön ki. Ot tönna husosderelye váltásonként — ez egyetlen önműködő gép termelési normája. Az új osztály teljesen ellátja Gorkij-város lakosainak husosderelye szükségletét.

A Gorkij-városi huskombinát a legválogatosabb huskészítményeket állítja majd elő. 50 féle és 20 tonna súlyú felvágottat gyárt egy váltásban. A kereskedelmi hálózati különböző félgyártmányokhoz jut: fésirozott, pecsenye, karaj, nyársosított, konzervek, stb.

A kombinát hűtőkamrái naponta 10.000 tonna fagyállatot állíthatnak elő. Tervezették a főzéshez használatos zselatin, jég, orvosi készítmények és más egyébek gyártását is.

A kombinát kapujától egymás után indulnak az áruházak felé a húst és husosderelyét szállító tehérgépkocsik.

Nemsokára Gorkij-város és a környező rajonok dolgozói naponta soktonnányi különböző huskészítményhez jutnak.

Gépkocsit vásárolnak a szovjet bányászok

A szovjet bányászok életszínvonalát állandóan emelkedik. Az új technika alkalmazása a bányákban, valamint a ciklikus grafikon alapján végzett termelés biztosítja a munka termelékenységének állandó növekedését és a bányászok jövedelme is ennek megfelelően emelkedik. A bányászok pénzjutalmában részesülnek a széntermelési terv teljesítéséért és a ciklikus grafikon normáinak túlszárnyalásáért. Ezenkívül az or-

szág összes szénmedencéinek bányászai évenként sokmillió rubel körpótlékot kapnak.

Megtakarított pénzükből értéktárgyakat vásárolnak, többek között személygépkocsikat, amelyeket a bányamedencék szaküzletei árúsítanak. A gépkocsitulajdonos-bányászok száma állandóan emelkedik. A Karaganda szénmedencében hat hónap alatt 900 bányász vásárolt „Pobeda” vagy „Moszkvics” autót. Nemrég vásárolni kezdtek a hat-

titéses, kényelmes „Z.I.M.” csukott gépkocsikat is.

Ma már a Donbász medence minden bányájában van autótulajdonos bányász. Tavaly Gorlovkában, a „Nikolovka” 4—5. számú bánya tíz dolgozója vásárolt magának gépkocsit.

A Kuzbász szénmedencében is nagyon keresettek a gépkocsik. A Leninszk-Kuzneck medence „S. M. Kirov” nevű bányája 92 bányásznak saját autója van.

Gondoskodás a falusi lakosság egészségéről

A Szovjetunióban állandóan tökéletesítik a falusi egészségügyi szolgálat rendszerét. Tavaly a kórház- és klinikahálózat állami költségű 55.000 hellyel bővült. Míg a forradalom előtt Oroszország falvaiban összesen körülbelül 50.000 kórházi ágy volt, ma a Szovjetunió összes falvaiban jófelszerelt kórházakat és klinikákat létesítettek.

A Karél-Finn SZSZK-ban tavaly 20 új

egészségügyi intézményt adtak át rendelkezésükre, amelyek közül több kórház az erdőmunkások munkatelepülésein működik. Az utóbbi évek folyamán, Kárpát-Ukraina falvaiban közel 100 új kórház nyílt meg. Számos egészségügyi intézmény létesült Bjeloruszlia, Litvánia és a többi köztársaság falvaiban is.

A falusi kórházakban széleskörben alkalmazzák az orvosi tudomány legújabb

viv-mányait, a legújabb betegségmegelőző módszereket és a legkorszerűbb orvosi kezelést. A falusi gyakorlóorvosok állandó összeköttetésben vannak a tudományos intézetek legkiválóbb szakembereivel.

Az utóbbi két év alatt 300 millió rubelt költöttek Öggyesza tartomány falusi egészségügyi szolgálatára.

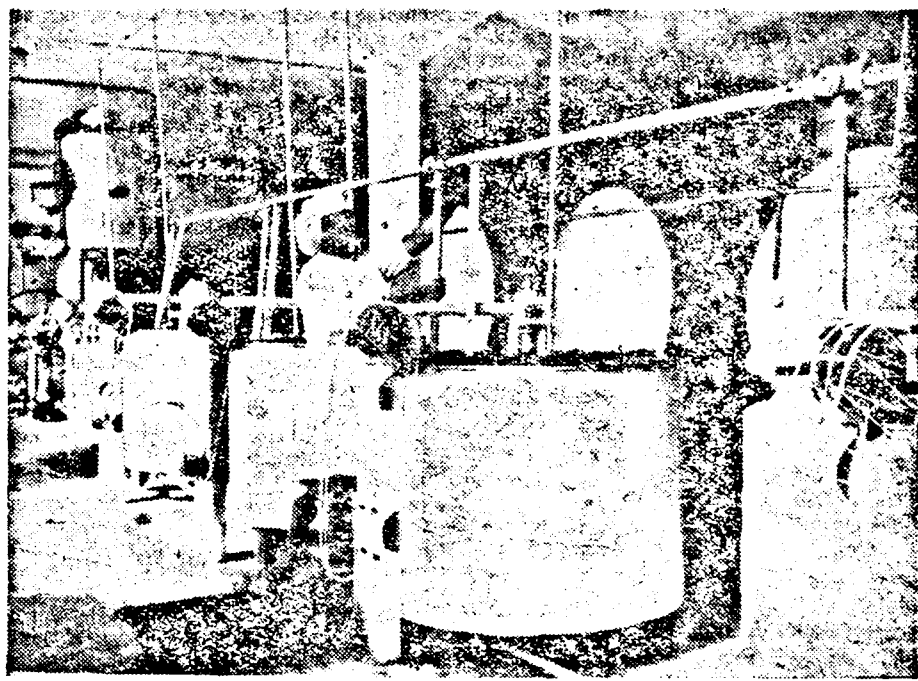
A szovjet orvostudomány sikerei

A Szovjetunió Tudományos Akadémiája orvosi osztályának elnöksége ülést tartott, ahol elemezték és megvitaták a „Burdenko” ideggyógyintézet tevékenységét. Borisz Jegorov tanár, az intézet igazgatója és Leonid Szmirnov, az Akadémia levelezőtagja, ismertették az agydaganatokkal kapcsolatos új kutatások eredményét.

A tudósoknak sikerült a rosszindulatú agydaganatot az emberi agyból az állati agyba áttölteni. Ez a kísérlet, amelyet eddig lehetetlennek tartottak, lehetővé teszi, hogy tanulmányozzák a daganat kórokozót és a betegség lefolyását.

Az idegsebészeti intézet új módszereket alkalmaz az agydaganati műtéteknél. Olyan készüléket is alkotnak, amely lehetővé teszi egész sor eddig ismeretlen idegbetegség diagnosztizálását.

Az idegsebészeti intézet, amely a legnagyobb orvosi kutatóintézetek egyike, nem sokára betölti fennállásának 20. évfordulóját. Az intézet munkatársai számos, az idegsebészet kérdéseivel foglalkozó tudományos munkát tettek közzé.

A sztálingrádi tejtermék kombinát egyik részlege.

Fejlődik a távolbalítás a Szovjetunióban

A távolbalításnak nagy szerepe van a szovjet dolgozók állandóan növekvő kulturális igényeinek kielégítésében. A moszkvai, leningrádi és kievei televíziós leadóállomások drámai és zenei előadásokat, hangversenyeket és művészi filmeket, beszámolókat a különböző sportversenyekről, a tudósok és termelési-újítók, írók és költők előadásait közvetítik. Állandóan fejlődik a televíziós leadás technikája, újajta felvevőkészülékeket gyártanak.

Szovjet rajzfilmek bemutatója

A moszkvai „Flimszinházban” egész sor, még a múlt évben forgatott rajzfilmet mutattak be és vitattak meg. Rendezők, filmoperatőrök, írók és neves festők születtek a vita keretében.

A Szovjetunióban készített legtöbb rajzfilmnek a tárgyát a népregek és mesékből veszik. A filmek gyermekeknek készülnek; fejlesztik bennük a baráti és pajtási szellemet, a munka iránti szeretetet.

1954-ben kibővített a rajzfilmek tárgykörét. Most a gyönyörű indián rege után

készült filmet, „Az arany antilop”-ot forgatták. Filmmesét írnak majd a román, bolgár és magyar népmesékből is. Tervezték állatrájzos nagyfilmek gyártását is, melyeknél nem rajzolt, hanem bábukat használnak majd fel.

A szovjetunióban készített rajzfilmek nem csupán a szovjet nézők között népszerűek, hanem külföldön is. A háborúutáni filmsztyálokban, több szovjet rajzfilmet érmet és oklevéllel tüntették ki.

Bíráló cikkeink nyomán

Január 22-iki lapszámunkban „Több támogatást az élsportolók” cím alatt bírálati cikket közöltünk a „Vörös Lobogó” és „Flacára Rosie” rajdankétja alkalmával az aradi sportközösségekkel tapasztalt hiányosságokról. Így többek között megbíráltuk a „Flamura Rosie-UTA” sportközösségének munkáját is.

Bírálati cikkünk a „Flamura Rosie-UTA” sportközösségének vezetősége választ küldött, melyben elismeri a bírálat helyességét és a rajdankétot időszerű segítségnek, jól jött támogatásnak tekinti. A bírálati cikkben kifejtett utmutatások alapján — írják a válaszevében — igyekezni fognak a jelzett hiányosságokat és hibákat mielőbb kiküszöbözni. Fokozni fogják a dolgozó tömegeknek sporttevékenységbe való bevonását s emelni fogják az élsportolók ideológiai és testnevelési felkészültségének színvonalát.

Február 2-án közöltük Tirpács Mihály levelezőnk „Miert nincs kulturunka Radnán” című bírálati levelét. A bírálati kapcsolatosan a líparajoni pártbizottság agitációs és propaganda osztálya választ küldött szerkesztőségünkhez, melyben elismeri a bírálati levél megállapításainak helyességét s egyben közli, hogy a levél nyomán a rajoni pártbizottság agitációs és propaganda osztálya irányította a rajoni néptanács művészeti és kulturostályát egész sor intézkedés foganatosítására. Ezeknek eredményeként a kulturunka érezhetően megjavult, megélenkült, 40 tagú énekkart, táncsoportot és színiárszós csoportot szerveztek, fokozták az agro-zooteknikai kör tevékenységét, amely jól működik, állandó tanfolyam jellegével bír s a résztvevők rendszeresen látogatják a kör előadásait.

„Termelőszövetkezeink a közszükségleti cikkek bőségéért” című vezércikkünkkel kapcsolatosan a „Május 1” szövetkezet választ küldött, melyben közli, hogy tagjai részéről — gyűlés keretében — az akcióterv megajvitása érdekében különböző vá-lalások hangzóttak el, így a 2. számú műhely keretén belül Markovics Béla szövetkezet tag vezetésével 8 tagú minőségi brigád alakult. A 6. számú kárptós műhely kérte a vezetőséget, hogy a közgyűlés tisztelettel engedélyezze egy javítóműhely létesítését, mely kizárólag a közönség részére végezzen olcsó javításokat.

„Újtásokkal és ésszerűsítésekkel a dolgozó nép szolgálatában” című cikkünk a aradi Teba gyár választ küldött, amelyben közli szerkesztőségünkkel, hogy munkagűlésen alapos elemzés alá vették a vállalat technikai osztályának az újításokkal és ésszerűsítésekkel kapcsolatos tevékenységét. A gyűlésen hozott határozatok következtében a technikai-osztály intézkedett az elfogadott újítások gyakorlati kivitelezése és alkalmazása tárgyában. Rövid időn belül 5 újítást alkalmaztak. A benyújtott újítási javaslatokat úgy a várható megtakarítások, mint tudományos és technikai szempontból a legalapvetőbb tanácsmannyozták.

Szűcs József levelezőnk „Több figyelmet az utcák világítására” című bírálati levelére az aradvárosi néptanács szerkesztőségünkhez küldött válaszában elismeri a közölt panaszok jogosságát és egyben arról értesít bennünket, hogy az aradi villanygyár útján intézkedett: a 6. Vinátor ut szakszámán hosszabbítsák meg a villanyvilágítási hálózatot, az Oxigen-gyár utcájában pedig ként-három villanyegőt helyezzenek el. Ami a 6. Vinátor utca közvezeték megajvitását illeti, amint az időjárás lehetővé teszi, haladéktalanul hozzákezdnek az utvonali kijavításához.

Libus Piroksa, nagyszi levelezőnk nagy meglepéssel közli velünk, hogy „Banket — gyermekek rovására” című bírálati levelének meg volt a kívánt eredménye. A bírálati levél megjelenése után a néptanács titkára Kovács Mátyas igyekezett minden segítséget és támogatást megadni a női bizottság tagjainak, hogy megrendezhessék a tervezett téliünnepséget, amely — ha elkészült is, — de igen jól sikerült. A nagyszi gyermekek megkapták a nekik szánt ajándékokat, téliünneműt, édességet. Az ünnepség megtartása nagy örömet keltett úgy a gyermekek, mint a szülők körében.

Bővül az állatállomány

A sofronyai „Proletár” kollektív gazdaság tagjai a városi dolgozók hussal való ellátása érdekében elhatározták, hogy pártunk Központi Vezetőségének 1953 augusztus 19—20-iki bővített plenáris ülésén hozott határozatnak megfelelően fejlesztik állatállományukat.

A legutóbbi taggyűlésen is a kollektív gazdaság állatállományának fejlesztése volt a legfontosabb napirendi pont. Elhatározták, hogy a kollektív gazdaság tehőállományát tizenkettőtől huszonkettőre emelik, míg a meglévő 38 lovat faj Noniusz lovakkal cserélik fel.

Már eddig is bebizonyosodott, hogy az állatállomány fejlesztése nagyszerű jövedelmet biztosít. Ma már 82 sertéssel és malaccal rendelkezik a kollektív gazdaság és uovancsak nagyszerű jövedelmet biztosít az 57 méhesalád is. Az eddigi tapasztalatok azt bizonyítják, hogy a közös gazdaság kifejtéséhez és megerősítéséhez államértékben hozzájárul az állatállomány állandó fejlesztése.

Misik István, levelező

Lapvélemények a külügyminiszterek berlini értekezletéről

PRAGA. (Agerpres). — Az „Obrana Ludu“ című csehszlovák lap a berlini értekezletet foglalkozva kiemeli annak a ténynek jelentőségét, hogy a nyugati hatalmak képviselői kénytelenek voltak a vita során kifejezni Európa számára létkérdést jelentő problémákban elfoglalt álláspontjukat. Nyilvánvalóan egyrészt leplezetlenül élénk társul az USA és a nyugati hatalmak magatartása, másrészt a világ közvéleménye előtt kristálytiszta áll a Szovjetunió álláspontja, amely a vitás kérdések megoldását illetően megjelöl a békeszerető népek érdekeit. A népek a berlini értekezlet alatt meggyőződtek arról, hogy a vitás nemzetközi kérdéseket a meggyőzés érdekében meg kell és meg lehet tárgyalni. A berlini értekezlet

egy másik sikerét az a tény jelenti, hogy áprilisban nemzetközi értekezletet hívnak össze, amelyen részt vesz a Kínai Népköztársaság is.

★ OSLO. (Agerpres). — A „Friheten“ című lap vezércikke a következőket írja a berlini értekezlet eredményeiről: „Az a tény, hogy a berlini értekezlet nem ért el pozitív eredményeket a német és az osztrák kérdésben, kizárólag Dülles amerikai külügyminiszter magatartásának tudható be. Szakadatlan tiltakozásával nyílt kenyértörést remélt előidézni, hogy kijelenthesse: „Az oroszokkal hiábavaló mindenféle tárgyalás“. Molotov szovjet külügyminiszter — folytatja a lap — több realitás és építő javaslatot tett, ezeket két javaslat kivételével a

nyugati országok külügyminiszterei visszautasították.

★ LONDON. (Agerpres). — Az angol sajtó továbbra is különös figyelmet szentel a négy hatalom külügyminiszterei berlini értekezlete eredményeinek. A „Daily Worker“ vezércikke rámutat arra, hogy az Egyesült Államok az értekezlet után fokozza Franciaországra gyakorolt nyomását, hogy rákényszerítse az úgynevezett „európai védelmi közösség“ről szóló szerződés aláírására. A „Times“ vezércikke üdvözlö a berlini értekezleten a távolkeleti kérdésekkel kapcsolatos genfi értekezlet összehívására vonatkozó határozatot és azt „észszerű megállapodásnak“ nevezi.

Nagyarányu Szocialista munkaverseny Magyarországon

BUDAPEST. (Agerpres). — Az MTI jelenti:

Mindjobban kibontakoznak a munkaversenyek, amelyeket az MDP április 18-án megnyitott harmadik kongresszusának tiszteletére indítottak az ipari vállalatok, a GTA-k, a termelőszövetkezetek, az állami gazdaságok dolgozói és az egyéniileg gazdálkodó dolgozók parasztok.

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének február 19-én megjelent közleménye köszönti a kongresszus tiszteletére indított hazafias mozgalmat.

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége három kiutalást alapította, amelyet a szocialista munkaversenyek első, második és harmadik helyezetteinek illet meg oda.

A kereskedelmi kapcsolatok kiszélesítéséért

HAGA. (Agerpres). — A „De Waarheid“ című lap február 18-iki számában közli parlamentári tudósítójának a február 17-iki képviselőházi ülésről szóló cikkét. A cikk szerint a miniszterelnök az alsóházban kijelentette, miszerint a holland kormány „tevékenyen támogatni fogja“ a kereskedelmi kapcsolatok fokozását a Szovjetunióval és a népi demokratikus államokkal. A miniszterelnök ezt a kijelentését Brandenburg kommunista képviselő beszédére adott válaszában tette. Brandenburg arról beszélt, hogy a holland kormány nem szabad elmaradnia a nyugateurópai országoktól, amelyek kereskedelmi küldöttségeket menesztnek Moszkvába.

Sulyosodik Brazília gazdasági helyzete

NEWYORK. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

Az „Imprensa Popular“ című lap jelentése szerint Braziliában fokozódik a Szovjetunióval és a népi demokratikus országokkal létesítendő kereskedelmi kapcsolatok érdekében indított mozgalom. Vezető személyek, szervezők kérik a népi demokratikus tábor országaival a kereskedelmi kapcsolatok kiépítését és hangsúlyozzák, hogy Brazília gazdasági nehézségei onnan származnak, mert az országot alárendelik az USA érdekeinek.

A lap közli Campos Vergal képviselő nyilatkozatát, aki utalt a gazdasági helyzet rosszabbodására és felhívta a külügyminisztériumot és pénzügyminisztériumot: intézkedjenek azonnal a Szovjetunióval és a népi demokratikus országokkal való kapcsolatok helyreállításáért.

Francia képviselők állásfoglalása az „európai hadsereg“ ellen

PARIS. (Agerpres). — A különböző politikai pártokhoz tartozó képviselők határozottan tiltakoznak az úgynevezett „európai hadsereg“ felállításával. A „Republique Du Centre“ című lap Pierre Dezarnaulds nemzetgyűlési képviselő nyilatkozatát közli, amely többek között a következőket tartalmazza: „Továbbra is az az érzésem, hogy Németország bevonása az „európai védelmi

közösségbe“ egy új Wehrmacht felállítását jelenti. Az „európai védelmi közösség“ a szép szavak ellenére is a német militarizmus újjaéledéséhez vezethet s komolyan veszélyezteti a békét.“

A szocialista Jean Geofroy, a köztársasági tanács tagja többek között a következőket válaszolta Vauluse megye parasztjai-

nak, akik felhívták, vegyen részt a parasztok február 28-iki bekegyülésén: „Ami engem illet, nem fogok az európai védelmi közösségre szavazni.“

A lapok közlik Jean Bouais szocialista és René Casagne radikálpárti parlamenti képviselők nyilatkozatát is, akik elítélik az „európai hadsereg“-re vonatkozó tervet.

Sztrájkmozgalmak a kapitalista országokban

RÓMA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

Február 19-én egész Szicíliában tiltakozó sztrájkot rendeztek a Mussomeli városban. A tiltakozás négy résztvevőjének letartóztatása miatt. Olaszország minden dolgozója vállalja a közösséget a szicíliai sztrájkokkal és az olasz általános szakszervezeti szövetség felhívására tízperces tiltakozó sztrájkot rendeztek a gyász jeléül és a véres rendőrterror miatt.

A Mussomeli rendőrterror négy áldozatának — három asszony és egy fiatal férfi — temetésén részt vett a város egész lakossága. Az „Unita“ jelentése szerint az áldozatok hozzátartozói lábbal tiporták és elégették a város polgármestere által küldött koszorúkat. A polgármester a kereszténydemokrata párt tagja.

Mussomeli város munkakamarájának tiltakozása elhatározta, hogy pert indít a város polgármestere és a karabinerek parancsnoka ellen.

Az „Unita“ jelenti, hogy a Velence-környéki iparvállalatok dolgozói sztrájkot ren-

deztek, amelynek időtartama négy és huszonöt óra között váltakozik. Követelik fizetésiük felemelését, az elbocsátások visszavonását és a kollektív munkaszerződés felülvizsgálatát.

Venecia, Padova, Avignon, Portdenone, Montfalcone városokban a munkások 85–100 százaléka részt vesz a sztrájkban. A sztrájk következtében a városi közlekedés majdnem teljes egészében megszakadt.

★ DZSAKARTA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

Indonézia kikötőjében tovább tart a kikötőmunkások sztrájkja. A Makkaseli kikötőben a forgalom teljesen megbénult. A sztrájkoló kitaranak fizetésemelési követelésük mellett. A Szemarang-i kikötőben sem dolgoznak. Számos külföldről érkező hajó kénytelen volt elhagyni a kikötőket anélkül, hogy áruikat kirakták volna.

Az „Aneta“ hírügynökség jelentése szerint Medanban a rendőrség tüzet nyitott a rendőrség épülete előtt összegyűlt mun-

kásokra, akik tiltakoztak az egyik szakszervezeti tag letartóztatása ellen.

★ MONTEVIDEO. (Agerpres). A TASZSZ jelenti:

Február 19-én Montevideóban 30.000 építőmunkás 24 óras sztrájkot rendezett és fizetésemelést követelt. Ugyanaznap délután Montevideo egyik negyedében az iparvállalatok és műhelyek dolgozói is csatlakoztak a sztrájkolókhöz. A taxifőnök is sztrájkolnak, valamint a textilmunkások, akik február 18-án szüntették be a munkát.

★ GUATEMALA. (Agerpres). — Az „Orientacion“ hírközlő, amelyet Guatemala City városában a dominikai köztársaság politikai menekültjei adnak ki, cikket közöl, amely szerint a dominikai köztársaságban az amerikaiak tulajdonában lévő cukornád ültetvényeken és cukorgyárakban dolgozó százezer munkás beszűkítette a munkát. A sztrájkoló fizetésemelést és életkörülményeik megjavítását követelik.

A hatóságok megtörték intézkedéseket hoztak a sztrájkolókat ellen.

Helmstedti közjáték

Írta: ZIMMERING

„— Nos? Megírja majd otthon, hogy milyen az élet nálunk a rendőrségen?“ — kérdezte a nyugatnémet rendőrséget, amikor kétszer már átkotort kofferemet újra átkutatta.

„— Természetesen, ezt fogom cselekedni... Valószínűleg írok le mindent, úgy, ahogy azt megszoktam“ — feleltem én. Nyilván nem érezte jól magát ebben a szerepben. Egészen másképp viselkedett az engem motózó második detektív, aki belekotort a cipőmbé és végigtapogatta ruhám összes varrtaát. Ez a „barátságos“ ur leányegyetemmel, „nyugodt“ ígérekkel és hasonlók fűszerezte beszédét.

De kezdjük az elején, a házam nyugati részében történt, erőszakosan megszakított utazásom barátságát, de tanulságos közjátékának leírását.

Rajnavideki barátaim meghívtak magukhoz. Engem, mint író, érthetően az a kíváncsiság hajtott, hogy Nyugatnémetország kulturális és helyszínen tanulmányozhassam; szerettem volna a németekre tartozó valamennyi kérdést a kártársakkal testvéri vitákban megbeszélni. Ezért a meghívást elfogadtam. Övezetközi utlevelet és ehhez tartozó tartózkodási engedélyt is szereztem a „túloldala“ Menetrendszerű vonattal indultam el.

Ejféltájjban értünk Helmstedtbe, a nyugatnémet határállomásra. Szégyenletes színjátszó kezdődött, amelynek én is tanúja voltam. Miután kofferemet — amelyben csupán a kétheti utazáshoz szükséges utifelszerelés volt — megvizsgálták és semmi különösezt nem találtak benne, megkezdődött az akták átvizsgálása. Bár az irataim kifogástalanok voltak, azaz az indokolással, hogy papírjaim esetleg hamisak, Peter Nell kollégámmal együtt le kellett szállunk a vonatról. Tiltakozásunknak semmi fogantatja nem volt.

A peron nyüzsgött a rendőroktól, akik addigra már rengeteg, a Német Demokratikus Köztársaságból jött állampolgárt tereltek össze. Kofferemet újra ki kell nyitnom, de most se találtak benne semmi kifogásolnivalót. Ezután a rendőrautóhoz tereltek bennünket s a népfelhaborodást mimelő hulligánok, akik éjjel egy óraker az eső ellenére is „vélelőn“ a kis város állomásának közelében tartózkodtak, rekedt

kiáltásokkal és szidalmakkal halmozták el bennünket.

Amikor egy nagy, füres, komor, régi gyári csarnokba tereltek, az egyik zsoldos ránt mordult: „No, most aztán igyekezzetek berendezkedni ebben a piszkos istállóban.“ Ezt olyan hangon mondta, mint aki azt akarta jelezni vele: „En erről nem tehetek.“ Körülnéztem a csarnokban, ahol két-háromszáz férfi és nő volt. A cementpadló porral és régi gipszröfölttal volt teli. Ülőalkalmatosság sehol se volt s az elcsigázott emberek (sokan már több mint tizenkét órája itt rostokoltak), kofferiken ültek s megpróbálták elaludni. Aki szűkségére akart menni, azt az őrszemélyzet az esőtől pocskéká ázott udvaron át egy piszkos árnyékszékhöz vezetete. Mosakodni sehol sem lehetett. Időnkint rendőrsztek kukkantottak be s azoknak nevet kiáltottak, akiket motózára vittek el. Már napalodott, mire én kerültem sorra. Vizsgálat után egy közelben lévő csarnokba vittek minket, amely csupán abban különbözött az előbbi csarnoktól, hogy itt a viharvert tetőn át befolyt az eső.

Sokáig ültünk itt; magunkban elmélkedgettünk a nyugati demokráciáról. Hogy vajjon a minket őrző, a birodalmi határőrségtől idevezényelt katonák is hasonlókat gondoltak-e magukban, azt én nem tudom. Mindenesetre néhányan nagyon komoran néztek maguk elé, hiszen a szolgálathoz éjjel, az ágyból rángatták ki őket és ezzel a vasárnapijukat is elrontották. Azokra az ellenvetésekre, hogy ők tulajdonképpen az amerikaiak által kitarított rendszer zsoldosai, különböző variációkban ilyen feleleteket hallottunk: „Ha innen elmegyek, eltartod a családomat?“ Vagy: „Nekem édesmindegy, én elvizek a szolgálattól, — ez a kenyerem.“ Egyszóval: a tipikus német zsoldossal találkoztunk, aki csupán a „kötelességét“ teljesíti. Meggyőződés, érzület, nemzeti érzés — mindezek idegen fogalmak voltak előttük.

Bizony nem volt valami örömteljes élmény ez az utazás azok számára, akik „Németországból Németországba“ szerettek volna menni. Vagy talán mégis? Mily csodálatosan sugárzott az elfogottak, a letartóztatottak testvérisége, szolidaritása, egyetemes és megrendíthetetlen meggyőződése! Legtöbbször most először került ilyen helyzetbe. Megosztották utazólójukat, elosztották egymás között cigarettáikat és minden alkalommal felhasználta arra, hogy zsoldos uniformisba öltöztetett testvéreikkel vitát kezdjenek.

Amikor végre tizenkétórát fogvatartás után teát hoztak nekünk, a lőrt (egyesen fölzárközva) visszautasítottuk. Amikor közölték velünk, hogy laskalevest készítettek számunkra, a „rendőrlévest“ vonakodtunk elfogadni s megbízottainkon keresztül közöltük ellenvetéseinket: hogy saját pénzünkért élelmiszereket vásárolhassunk magunknak, hogy felvilágosítást adjanak azokról a személyekről, akiknek letartóztatását az állomáson megfigyeltük. Hogy követelésünknek nyomátékol is adjunk, „ülősztrájkot“ kezdtünk. Valamennyi fogvatartott a terem hátsó részébe vonult és kofferén gugolva hallgatott. Bejött két rendőrtiszt és egy listáról fölolvasta azoknak a nevet, akiknek kihallgatásra kellett volna menniük. Sónki sem válaszolt. A kihívottak csak akkor jelentek meg, amikor a vezető rendőrtiszt kijelentette, hogy a követeléseket teljesítették. Közben az is kitűdött, hogy két letartóztatottat kihallgatásuk alkalmával bántalmaztak. Megválasztott, küldöttségünk újra kifejezte tiltakozásunkat. A rendőrtiszt teljes egyöntetűségünkkel látva — és mert az esetet lela-gadni nem merte — kijelentette, hogy „ha bántalmazások fordultak volna elő, szavát adja, hogy ezentul nem lesznek többé ilyen esetek.“

Délután a rendőrtiszt kijelentette, hogy ígéretéhez híven a kihallgatottakat huszon-négy órán belül bírő elé vezetik és hogy erre a célra öt bírő áll rendelkezésre. Ité-

let dönti el, hogy ki utazhat tovább, kit visznek az övezet határa és ki marad továbbra is fogságban. Ellenállás esetén minden eszközt igénybe vesz és ha kell, még fegyvert is használ.

„Nem, Nyugatnémetország nem csupán rendőrségi poroszlokból áll. Amikor késő délután, a lámpanikkú teremben alkolnyodni kezdett, nagylelkűen megengedtek nekünk, hogy a régi gyárépület előtti kis mezőn friss levegőt szippantassunk. Az utca másik oldalán, a rendőrségi kordonon túl, nemsokára nagyszámú helmstedti lakos gyűlt össze. Férfiak és asszonyok, öregek és gyermekek nyíltan kimutatott rokonszenvvel hallgatták népdalainkat, amiket lányaink és fiaink énekeltek. Főszárnyalt a dal a zöld Thuringiáról, a szerelemről és az ifjúságról. Ezekben az órákban a kis német városka sok hallgatója előtt vilá-gossá vált a helyzet tarthatatlansága. A mezőn emberek ültek, akik németül beszéltek, német dalokat énekeltek, szerettek német hazájukat és akiket azért őriztek németek, hogy más németekkel ne beszélhessenek. Bizonyára ez a felismerés indította az egyik német rendőrt arra, hogy odasug-ja nekünk: „En nem lőtem volna rátok.“

Újra éjszél lett. Már huszonnégy órája élveztem a nyugatnémet demokráciát. Az Adenauer hatóságoknak nem sikerült a letartóztatottakat a rendőrségi és bírósági procedurák malmán keresztl-erőszakolni s végülis övezetközi utlevelünket törvény-ellenesen visszatartották s ideiglenes személyazonosság igazolványt adtak át nekünk, köztársaságunk néhány polgárát pedig tovább szállították Braunschweigba. Csoporthozunk, rendőrautókban az övezeti határ ellenőrző pontjaira vittek.

Bennünk, inkább, mint valaha megszű-lárdult az a meggyőződés, hogy Adenauer a fasizmust és a háborút jelenti és hogy ha a haza egységét vissza akarják állítani, nyugatnémet honfitársainkat, az egye-sült munkásosztály vezetésével fokozott harcot kell folytatniok a fasizmus ellen.

Nyugatnémet barátaim, akik meghívtak engem, becassátok meg, hogy nem látogathatok meg benneteket; ezen a körülű-uton üdvözöllek benneteket; szívemmel és minden gondolatommal állandóan veletek vagyok.